

Rigsdagstidende.

1855. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 207.

Sjette Session, anden Samling.

67de Mode.

Tirsdagen den 27de Marts.

(Fortf.)

Sjæbning: Den ærede Finantsminister er ikke tilstede; men maaſtee kunne de Ord, som jeg her udtaler, optages af Indenrigsministeren paa hans Vegne. Der er i Post 19 omtalt en Lieutenant Ruben. Jeg har selv maattet erkjende; at Andragendet her i Folkethinget ikke kunde lide nogen anden Skjæbne end den, det her er undergaaet. Det er et af disse færlige Tilfælde, som Thinget vistnok ikke kan gaae ind paa; men jeg skal dog her fremføre, at Mandens Stilling er af en saadant eiendommelig Art, at jeg troer, at Finantsministeren endnu engang kunde tage den under Overveelse. Den Paagjældende har været imellem dem, som af Finantsministeren have faaet en Pension som afgaaet Officeer af den Sum, som blev stillet til Ministerens Raadighed for at afhjælpe de Ulemper, som Pensioneringen ved Reductionen har frembragt. Han har, saavidt jeg erindrer, faaet 100 Rd. Jeg troer, at han som pensioneret Lieutenant, der har gjort udmærket Tjeneste i Krigen, og under de Forhold, hvori han i legemlig Henseende befinder sig, vel kunde have havt Adkomst til en noget større Pension, og jeg skal meget bede den ærede Minister om at tage det under nærmere Overveelse. Manden er ikke istand til at hjælpe sig selv; han maa bestandig være ved Andre, som kunne tage sig af hans hele Livsøkonomi, og han har kun 200 Rd. at leve af. Jeg indrømmer meget gjerne, at Flere befinde sig i en endnu flattere Stilling; men

jeg troer, at, naar man tager alle den Paagjældendes Rkaar under Overveelse, saa maa det erkjendes, at han er imellem de Ulykkeligste.

Formanden: Jeg skal blot bemærke, at Finantsministeren og Marineministeren have maattet forlade Thinget for at være tilstede i Landstinget ved Finantslovens 3die Behandling.

Indenrigsministeren: Jeg skal kun tillade mig at yttre, at jeg skal henlede Finantsministerens Opmærksomhed paa det af den ærede Rigsdagsmænd Fremførte, da jeg selv ikke kan have nogen Mening om denne mig ganske ubekjendte Sag.

Cornelius Wedersien: Det er blot med Hensyn til Posten under Nr. 24, at jeg vil tillade mig at bemærke nogle Ord, for at henlede den høitærede Indenrigsministers Opmærksomhed derpaa. Da dette Andragende som bekjendt kom for sildigt til Rigsdagen, har der den gang ikke kunnet gjøres videre for det; men jeg vilde meget ønske, at der i Landboernes Interesse kunde bidrages Noget ved andre Leiligheder, hvis det ikke taar skulde kunne skee, til dette Landvæseninstituts Opblomstren og Fremkomst.

Indenrigsministeren: Ja, denne Sag har allerede været under Overveelse i Ministeriet; men der er imidlertid 2 Betragtninger, som frembyde Banffeligheder ved den. Den ene er, at Tjenen hører til en af de rigeste Provindser, og det synes derfor, at et saadant Institut maatte kunne finde Understøttelse der; og den anden Betragtning er den, om de theoretiske Discipliner, der skulde læres ved et saadant Institut, ikke bedre kunde læres her i Kjøbenhavn, nemlig ved den polytechniske Læresanstalt og ved Veterinærskolen, om disse ikke